

РЕШЕНИЕ

№ 7316

гр. София, 16.12.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 65
състав**, в публично заседание на 25.11.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Ванина Колева

при участието на секретаря Ирена Йорданова, като разгледа дело номер **8979** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), във вр. с чл.211 от Закона за Министерството на вътрешните работи (ЗМВР).

Образувано е по жалба на Р. Р. М., ЕГН [ЕГН] от [населено място], против заповед рег. № 4581з-1454/28.08.2020г. на ректора на А. на МВР, с която на основание чл.204, т. 3 от ЗМВР, за извършени пет самостоятелни дисциплинарни нарушения, на осн. чл. 197, ал.3, т.2 от ЗМВР, му е наложено дисциплинарно наказание “порицание” за срок от една година.

В жалбата се навеждат доводи за незаконосъобразност на атакуваната заповед, като издадена в противоречие с материалния закон, при съществени нарушения на административно производствените правила и в противоречие с целта на закона. Оспорва се извършването на твърдените нарушения. Излагат се доводи, че производството не е проведено обективно, всестранно и пълно. Твърди се наличието на целенасоченост и пристрастност. Оспорва се начинът на събиране на сведенията от курсантите, като се смята, че са цитирани единични такива, които доказват наличието на подстрекателство с цел злопоставянето на М. като преподавател. Моли се за отмяна на заповедта и присъждане на деловодни разноски.

Ответникът, ректорът на А. на МВР, излага аргументи за законосъобразност на оспорваната заповед. Моли съда да отхвърли обжалването. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Административен съд София- град, след запознаване с жалбата, становищата на

страните и събраните по делото доказателства, обсъдени поотделно и в тяхната съвкупност, намира за установена следната фактическата обстановка по спора:

Жалбоподателят инспектор Р. Р. М. е старши преподавател в катедра "Публичноправни науки" към факултет „Полиция“ при А. на МВР . С оспорената Заповед № 4581з-1454 от 28.08.2020 г. на Ректора на А. на МВР, на жалбоподателя е наложено дисциплинарно наказание порицание за срок от една година на основание чл. 194, ал. 2, т. 4, във вр. с чл. 194, ал. 1, във вр. с чл. 197, ал. 3, т. 2, във вр. с чл. 200, ал. 1 от ЗМВР. Като фактически обстоятелства е посочено, че за периода от 02.10.2020 г. до 08.01.2020 г., при провеждането лекционните часове по водената от него дисциплина „Финансово и данъчно право“, във връзка с предстоящия изпит, жалбоподателят е извършила нарушения на Етичните правила за поведение на държавните служители в МВР, както и „неизпълнение на служебните задължения“, установени от комисия за дисциплинарна проверка по реда на чл. 205, ал. 2 от ЗМВР, определена със заповед рег. № 4581з-179/17.02.2020г. (доп. 3.. № 4581з-203 от 27.02.2020г., изм. 3.. № 4581з-732 от 10.06.2020г., изм. 3.. № 4581з-1249 от 25.06.2020г.). В съдържанието на заповедта органът е посочил, че се е запознал с всички материали по случая и изготвената справка от назначената със заповед комисия в качеството на дисциплинарно разследващ орган, оценил е събраните доказателства, взел е предвид тежестта на нарушението и настъпилите от него последици, обстоятелствата, при които е извършено, формата на вината и цялостното поведение на държавния служител по време на служба, обективирани в кадрова справка и е приел обясненията на служителя.

Началото на производството е поставено във връзка с докладна записка рег. № 4581р-956 от 22.01.2020г., към която са приложени молба УРИ 458100-74 от 15.01.2020г. и докладна записка рег. № 4581р-451 от 15.01.2020г. от инспектор М., както и със сигнал УРИ 785501-16 от 28.01.2020г. по описа на Дирекция „Вътрешна сигурност“- МВР", относно извършена предварителна проверка за евентуално извършено дисциплинарно нарушение от страна на инспектор Р. Р. М.. В предмета на проверката е включена и проверка на данни, постъпили с УРИ 812102-258 от 24.02.2020г. и УРИ 812102-284 от 26.02.2020г. от III Висш редовен бакалавърски курс (ВРБК). Във връзка със събраните по дисциплинарното производство доказателства е изготвена обобщена справка рег. № 4581р-6825 от 14.07.2020 г. от назначената по случая комисия, с която е предложено на жалбоподателя да се наложи дисциплинарно наказание "порицание" за срок от шест месеца до една година за извършените дисциплинарни нарушения:

1. Не е раздал на обучаемите от III ВРБК въпросници за изпита по водената от него дисциплина „Финансово и данъчно право“ в определения срок - дисциплинарно нарушение по смисъла на чл. 194, ал. 2. т. 1, предл. 2 от ЗМВР във вр. с чл. 100, ал. 2 от ПУДАМВР.

2. В периода 02.10.2019г.-08.01.2020г. включително, по време на провеждания от него лекционен курс по дисциплината „Финансово и данъчно право“, старши преподавател М. многократно съобщавал на курсантите, че „изпитът започва от ликвидацията, „поне 10 човека ще прекъснат“, „на половината ще дам заверка, другите ще скъсам“. Неколкократно им разказвал история за „курсант, който се е самоубил заради невзет изпит, използвал като изрази „смъртта на курсанта е когато прекъсне“. Обръщал се към курсантите с обръщението „колеги“, като след това добавял, че не могат да бъдат колеги, тъй като са „много по-ниско от него. Поведението му съставлявало

дисциплинарно нарушение по смисъла на чл. 194, ал. 2. т. 4 от ЗМВР във вр. с т. 21 от Е. кодекс за поведение на държавните служители в Министерството на вътрешните работи.

3. В периода 02.10.2019г.-08.01.2020г. по време на лекционните часове многократно се обръщал към курсант И. Н. А. с изрази като „момчето с червеното лице“, „ти с червеното лице“, „червена глава“, „хей, червено лице“, „какво ти е смешно червено лице“ и др. подобни. Горното поведение съставлявало дисциплинарно нарушение по смисъла на чл. 194, ал. 2. т. 4 от ЗМВР във вр. с т. 33 от Е. кодекс за поведение на държавните служители в Министерството на вътрешните работи.

4. В периода 02.10.2019г.-08.01.2020г. по време на лекционните часове многократно се обръщал към курсант С. К. Бозов с изрази като „ти, с голата глава“, „оня гологлавия“, „онзи с голата глава“. Горното поведение съставлявало дисциплинарно нарушение по смисъла на чл. 194, ал. 2. т. 4 от ЗМВР във вр. с т. 33 от Е. кодекс за поведение на държавните служители в Министерството на вътрешните работи.

5. В периода 02.10.2019г.-08.01.2020г. по време на лекционните часове многократно се е изказвал пред курсантите от трети курс по отношение на курсант Н. Х. Н. - лице от мъжки пол, в негово отсъствие, а в отделни случаи в негово присъствие, като е използвал изрази като „женският глас“, „къде е тя“, „... тук ли е онзи с женския смях?“, „къде е момчето с женския смях“, „много ти е тънък гласът, стани да те чуя“, „Н., тя тук ли е“, „Ти, с женския глас“ и др. подобни. Горното поведение съставлявало дисциплинарно нарушение по смисъла на чл. 194, ал. 2. т. 4 от ЗМВР във вр. с т. 33 от Е. кодекс за поведение на държавните служители в Министерството на вътрешните работи.

С покана рег. № 4581р-7031 от 20.07. 2020г. М. е поканен да се запознае със справка № 4581р-6825 от 14.07.2020г. и всички материали от проверката и да даде обяснения или да изложи възражения. На 24.07.2020г. в 15 и 24 часа се е запознал с изготвената справка, видно от саморъчно подписан от него протокол. Обяснения или възражения от негова страна не са постъпили.

С покана рег. № 4581р-7032 от 20.07.2020г. полицейски инспектор Е. Д. П. от отдел „Пътна полиция“ в Главна дирекция „Национална полиция“, в качеството му на подпомагащ служител е поканен също да се запознае с процесната справка. От негова страна до дисциплинарната комисия е подадено становище рег. № 4581р-7419 от 27.07.2020г., в който той изразява мнение за тенденциозния характер на дисциплинарното разследване и прилагания двоен стандарт в избора на това кои точно сведения от кои курсанти да бъдат кредитирани. Сочил нарушено право на защита на старши преподавател М..

Междувременно от страна на жалбоподателя на 29.07.2020г. е постъпило възражение до председателя на комисията, в което той излага мнение, че производството не е проведено обективно, всестранно и пълно. Оспорва се начинът на събиране на сведения от курсантите.

Преди налагане на дисциплинарното наказание с атакуваната заповед жалбоподателят е дал своите устни обяснения, видно от протокол рег. № 4581р-7927 от 05.08.2020г. В него М. излага твърдения за наличие на подбудителство по отношение на действията срещу него.

При съобразяване действията на комисията и отразените в справката резултати от извършената проверка е издадена оспорената в настоящото производство Заповед № 4581з-1454 от 28.08.2020 г. на Ректора на А. на МВР, с която на жалбоподателя е

наложено дисциплинарно наказание порицание за срок от една година.

Прието е, че с поведението си държавният служител е осъществил фактическия състав на чл. 194, ал.2, т.2, във връзка с чл. 200 ал.1, т. 11 предл. 11 от ЗМВР- „неизпълнение на служебни задължения или на заповеди и разпореждания на министъра на вътрешните работи, заместник-министрите и главния секретар на МВР и на преките ръководители”, осъществил е едно дисциплинарно нарушение по смисъла на чл. 194, ал.2, т. 4 от ЗМВР във вр. с чл. 200, ал. 1 т. 12- „, нарушаване на етичните правила за поведение на държавните служители в МВР“ във вр. с т. 21 от Етични кодекс за поведение на държавните служители в МВР и три дисциплинарни нарушения по смисъла на чл. 194, ал.2, т. 4 от ЗМВР, във вр. с чл. 200 ал.1, т. 12- „нарушаване на етичните правила за поведение на държавните служители в МВР“ във вр. с т. 33 от Етични кодекс за поведение на държавните служители в МВР.

С оглед на това, че за установените пет самостоятелни нарушения се определя дисциплинарно наказание „порицание“, наказващият орган е счел, че следва да намери приложение нормата на чл. 197 ал. 3 т. 2 от ЗМВР и да се определи едно общо наказание за срок от една година.

С оглед установената фактическа обстановка по делото, съдът намира жалбата за допустима като подадена от надлежен правен субект с право на обжалване по чл. 147, ал. 1 от АПК във вр. с чл. 211 от ЗМВР, пред компетентния за разглеждането ѝ съд в преклузивния срок по чл. 149, ал. 1 от АПК.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна по следните следните:

В резултат на служебната проверка по чл. 168, ал. 1 от АПК съдът установява, че заповедта е издадена от оправомощен орган в пределите на неговата законова компетентност по място, време и степен. Наложени са дисциплинарни наказания по смисъла по чл. 200, ал. 1, т. 11 и т. 12 ЗМВР за нарушение на чл. 194, ал. 2, т. 4 ЗМВР във вр. с чл. 197, ал.3 от ЗМВР, поради което компетентен орган по см. на чл. 204, т. 4 от закона може да е служител на ръководна длъжност, в случая ректора на Академия на МВР.

Заповедта е издадена при спазване на установената за нея писмена форма съгласно чл. 210, ал. 1 от ЗМВР. Заповедта съдържа задължителните реквизити относно имената на извършителя, мястото и времето (като периоди или конкретни дати на отделни деяния), при които е извършено деянието, обстоятелствата по нарушението, нарушените нормативни правила, вида на наказанието, срока и реда за оспорване. Налице е описание на конкретните доказателства и установените от тях факти по случая, същите са подробно изложени и анализирани, включително и дадените от служителя обяснения. Жалбоподателят е запознат със съдържанието на документите по водената проверка преди налагане на дисциплинарното наказание. Служителят е дал устни обяснения по случая, отразени в протокол с рег. № 4581p-7927/05.08.2020 г., подписан от ректора и от служителя - инспектор М..

По отношение на съдържанието на заповедта по т. 1 от същата, съдът намира следното: Видно от разпоредбата на чл. 100 ал. 1 от Правилника за устройството и дейността на А. на Министерството на вътрешните работи (ПУДАМВР) за провеждане на семестриалните изпити катедрените съвети разработват и приемат: въпросници, изпитни тестове, изпитни билети и други материали. Въпросниците се раздават на обучаваните не по-късно от 30 дни преди началото на изпитната сесия- ал.2 от същия член. Съгласно чл. 101 ал. 1 от ПУДАМВР изпитът се провежда от преподавателя изнесъл лекционния курс по съответната дисциплина. В случая

неоспорен факт от страните е, че старши преподавател М. е преподавателят изнесъл лекционния курс по дисциплината „Финансово и данъчно право“ до 08.01.2020г. включително, като замяната му е станала известна едва на 15.01.2020г. След като датата за изпита е била насрочена за 03.02.2020г., то жалбоподателят е следвало да раздаде въпросникът на курсантите си най-късно до 03.01.2020г., което той не е направил и с което е извършил нарушение, представляващо дисциплинарно такова по смисъла на чл. 194 ал. 2, т. 1 предл. второ от ЗМВР във връзка с чл. 100 ал. 2 от ПУДАМВР, представляващо неизпълнение на разпоредбите на подзаконов акт, издаден въз основа на ЗМВР. В допълнение следва да се отбележи, че датата за провеждане на изпита действително е била пренасочена за 24.02.2020г. поради заетост на преподавателя- командировка, но към датата на пренасрочването нарушението вече е било извършено. Това е така, тъй като Заповедта за командировка е издадена едва на 31.01.2020г. и до тази дата не е било сигурно неговото отсъствие, още по-малко го е освободило от задълженията му. В случая жалбоподателят е следвало да положи необходимата грижа и в определения срок да раздаде изпитния въпросник, с което да подсигури време обучаващите курсанти да се подготвят за предстоящия изпит. Смяната на преподавателя също е настъпила на по-късна дата, поради което възраженията на жалбоподателя в тази насока са неоснователни

На следващо място в съдържанието на заповедта деянията по т.2, 3, 4 и 5 са описани със съставомерните за отговорността фактически и правни основания, свързани с нарушение на принципи и правила за етично поведение, определени в Етичния кодекс за поведение на държавните служители в МВР, (утвърден със заповед № 81213-348 от 25 юли 2014 г., на Министъра на вътрешните работи, доп. ДВ. бр. 64 от 3 Август 2018 г.) и по-конкретно: т.21, съгласно която: „Държавният служител се отнася с уважение към всички представители на обществото" и. т. 33 - „Държавният служител при изпълнение на професионалните си задължения зачита правото на живот на всеки човек и неговото достойнство, като не извършва, провокира или толерира какъвто и да било акт на изтезание, нечовешко и унизително отношение или поведение“.

Съдът счита, че следва да се има предвид и нормата на чл. 26 от Устройствен правилник на Центровете за специализация и професионална подготовка към А. на МВР с рег. № 13 - 423/02.03.2012 г. - "Всички служители и обучаеми са длъжни в отношенията помежду си да спазват правилата на служебната етика", като нарушението на всяко едно от тях поотделно е нарушение на служебната дисциплина по смисъла на чл. 194, ал. 2, т. 4, за което на основание чл. 200, ал. I, т. 12 от ЗМВР - "нарушаване на етичните правила за поведение на държавните служители в МВР", за което е предвидено налагане на дисциплинарно наказание "порицание" за срок от шест месеца до една година.

В случая по делото са приложени многобройни сведения от курсанти на жалбоподателя, които свидетелстват обидно и унизително отношение на преподавателя им към тях. Аргументи дават и свидетелските показания на свидетеля В.- курсант в 4 курс. Същият посочва, че действително старши преподавател М. се е обърнал към негов колега с израза „колегата с червеното лице“. Съдът намира, че дори инспектор М. да не е знаел името на своя курсант, то постъпката му по никакъв начин не може да бъде оправдана. С поведението си същият не е зачел достойнството на свой курсант и не е проявил необходимото към него уважение. В показанията си свидетелят Бозов също заявява, че е била изготвена жалба срещу преподавателя им М. от болшинството на курса, вследствие на отношението на инспектора към тях и

понесените обиди на курсантите от използването на някои епитети от преподавателя към тях.

Съдът намира за неоснователни възраженията на жалбоподателя за тенденциозност при събирането на сведенията от курсантите. Няколкото цитирани единични изрази от сведения на курсанти не оборват изводите за извършените от него нарушения, доколкото последните се потвърждават от огромната част от снетите сведения. На следващо място съдът намира, че не е необходимо с поведението си старши инспектор М. да е засегнал честта и достойнството на всички курсанти от III ВРБК, за да е налице нарушение по смисъла на Етични кодекс за поведение на държавните служители в МВР. Във връзка с горното следва да се отчете обстоятелството, че на проведения на 24.02.2020г. изпит по дисциплината „Финансово и данъчно право“ една част от курсантите на жалбоподателя са взели решение да не се явят на изпит, водени от чувството на страх и съмнение, че изпитът ще бъде обективно оценяван, щом в комисията участва и той. В заключение съдът счита, че цялостното поведение на М. е довело до нарушаване на нормалното протичане на учебния процес за курсантите от III ВРБК от А. на МВР.

Неоснователно е твърдението, че в заповедта липсват мотиви за определеното по вид и размер наказание. В съдържанието на заповедта органът е спазил правилото на чл. 206, ал. 2 от ЗМВР, посочил е, че се е запознал с всички материали по случая и изготвената справка от назначената със заповед комисия, оценил е всички изложени доказателства и обстоятелствата, при които са извършени нарушенията с отделните деяния, посочил е точно по какъв начин служителят ги е нарушил; взел е предвид тежестта на нарушенията и настъпилите от тях последици; формата на вина; приел е устните обяснения на служителя и е взел предвид цялостното поведение на държавния служител по време на службата, обективизирано в кадрова справка и служебна характеристика. По отношение на размера съдът намира същото за справедливо и адекватно на извършеното нарушение, проявено в 5 отделни деяния.

Налице е спазване на административнопроизводствените правила при издаване на заповедта.

Дисциплинарното производство е започнало със заповед. Спазени са императивните правила на чл. 207, ал. 1-12 от ЗМВР за сформирание на ДРО, който е извършил нужните процесуални действия по разследване на дисциплинарното нарушение. В рамките на своите правомощия ДРО е предприел множество действия по разследване на спорните обстоятелства, приобщил е всички писмени доказателства от проверката, снети са обяснения от нарушителя и съпричастните към случая служители и е изложил собствен анализ на установените фактически обстоятелства, дал е преценка на всички релевантни за отговорността факти, включително е взел предвид данните от служебното досие на жалбоподателя. За резултатите от проверката ДРО е изготвил обобщена справка, с която служителят е запознат. По

време на производството органът е спазил процесуалните права на нарушителя да се запознае с материалите по разследването и да даде обяснения и възражения.

Спазена е и процедурата по чл. 206, ал. 1 от ЗМВР, като ДНО е изслушал устно нарушителя, за което е съставен и протокол.

Дисциплинарното наказание е наложено в сроковете по чл. 195, ал. 2 от ЗМВР. По смисъла на чл. 196, ал. 1 и, ал. 2 от ЗМВР нарушението е установено от органа с постъпване на материалите от дисциплинарното производство пред него. Обобщената справка е издадена на 14.07.2020г.. Оспорената заповед е издадена на 28.08.2020 г. Спазен е и едногодишния срок от извършване на нарушението.

На следващо място, събраните доказателства в дисциплинарното производство са валидни и допустими. Според трайно утвърдената практика на ВАС нормата на чл. 206, ал. 3 от ЗМВР е препращаща и допуска обективната истина да бъде установена с всички начини и средства, допустими от закон. Този текст кореспондира с общата норма на чл. 39, ал. 1 от АПК, която предвижда, че фактите и обстоятелствата се установяват с всички средства, които не са забранени със закон и които са събрани по реда, предвиден в кодекса или в специалните закони. В конкретния случай всички доказателства, между които са писмените и обясненията на жалбоподателя, са събрани по законов ред. Приложение намира и нормата на чл. 171, ал. 1 от АПК, съгласно която доказателствата, събрани редовно в производството пред административния орган, имат сила и пред съда. Това означава, че съдът може и е длъжен въз основа на събраните и приобщени доказателства да прави изводи за фактите по спора.

Следва да се отбележи, че основна позиция на жалбоподателя е, че производството срещу него е инсценирано и режисирано от колеги, като са търсени курсанти, които да свидетелства срещу него. В тази връзка следва да се отбележи, че по делото бе допуснат като свидетел курсант в А. на МВР, факултет „Полиция“ - св.Бозов, който заяви, че жалбата срещу старши преподавател М. била изготвена в присъствието на целия курс. Същата била прочетена, след което била направена подписка по групи, удостоверяваща съгласието им с написаното в нея. Посочва, че на среща с ръководството на академията курсантите лично са споделили за проблемите с преподавателя, след което им бил указан надлежният ред за подаване на оплакването им, а именно изготвянето на жалба и завеждането и в деловодството на А.. Твърденията, че инициативата за подаване на жалба срещу М. е на самите курсанти, без подбудителство от страна на ръководството, се потвърждават и от показанията на свидетеля В., който заявява, че жалбата е подписана от всички курсанти без един. Съдът кредитира показания на тези свидетели, тъй като те са ясни, безпротиворечиви и взаимно се

допълват. Съдът в крайна сметка намира, че следва да зачете показанията им, които в същността си потвърждават изнесеното в обстоятелствената част на заповедта по отношение на извършеното нарушение от страна на жалбоподателя и в същото време категорично изключват защитната му позиция, че производството срещу него е инсценирано и режисирано от колеги, като установено в него не отговаряло на истината. Липсват доказателства по делото оборваща тези твърдения и доказваща предполагаема конспирация с цел отстраняване на М. от А..

С оглед изложените дотук мотиви, съдът намира, че заповедта е съответна на материалния закон и не са налице процесуални нарушения при издаването ѝ, поради което оспорването следва да се отхвърли.

С оглед изхода на спора претенцията на жалбоподателя за заплащане на деловодни разноски е неоснователна.

На ответника се дължат разноски за юрисконсулт. При определяне размера на възнаграждението, съдът съобрази разпоредбите на чл. 78, ал.8 ГПК /Изм. - ДВ, бр. 8 от 2017 г./, вр. чл. 37 от Закона за правната помощ и чл. 24 от Наредба за заплащането на правната помощ. В тази връзка, като съобрази фактическа и правна сложност на делото, процесуалната активност на пълномощника-юрисконсулт, в полза на ответника следва да се присъдят разноски в минимален размер на 100,00 лв.

На основание чл. 211, изр. последно ЗМВР решението на административния съд по спорове за налагане на дисциплинарни наказания по чл. 197, ал. 1, т. 1, 2, 3, 4, 5 ЗМВР не подлежи на касационно оспорване.

С оглед горното и на основание чл. 172, ал. 2, пр.последно от АПК, във вр. с чл. 211 от ЗМВР, съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ оспорването на Р. Р. М. с ЕГН [ЕГН] против Заповед № 4581з-1454 от 28.08.2020 г. на Ректора на А. на МВР, с която на жалбоподателя е наложено дисциплинарно наказание "порицание" за срок от една година.

ОСЪЖДА Р. Р. М. с ЕГН [ЕГН] да заплати на А. на МВР юрисконсултско възнаграждение в размер на 100 (сто) лева.

Решението е окончателно.

СЪДИЯ:

